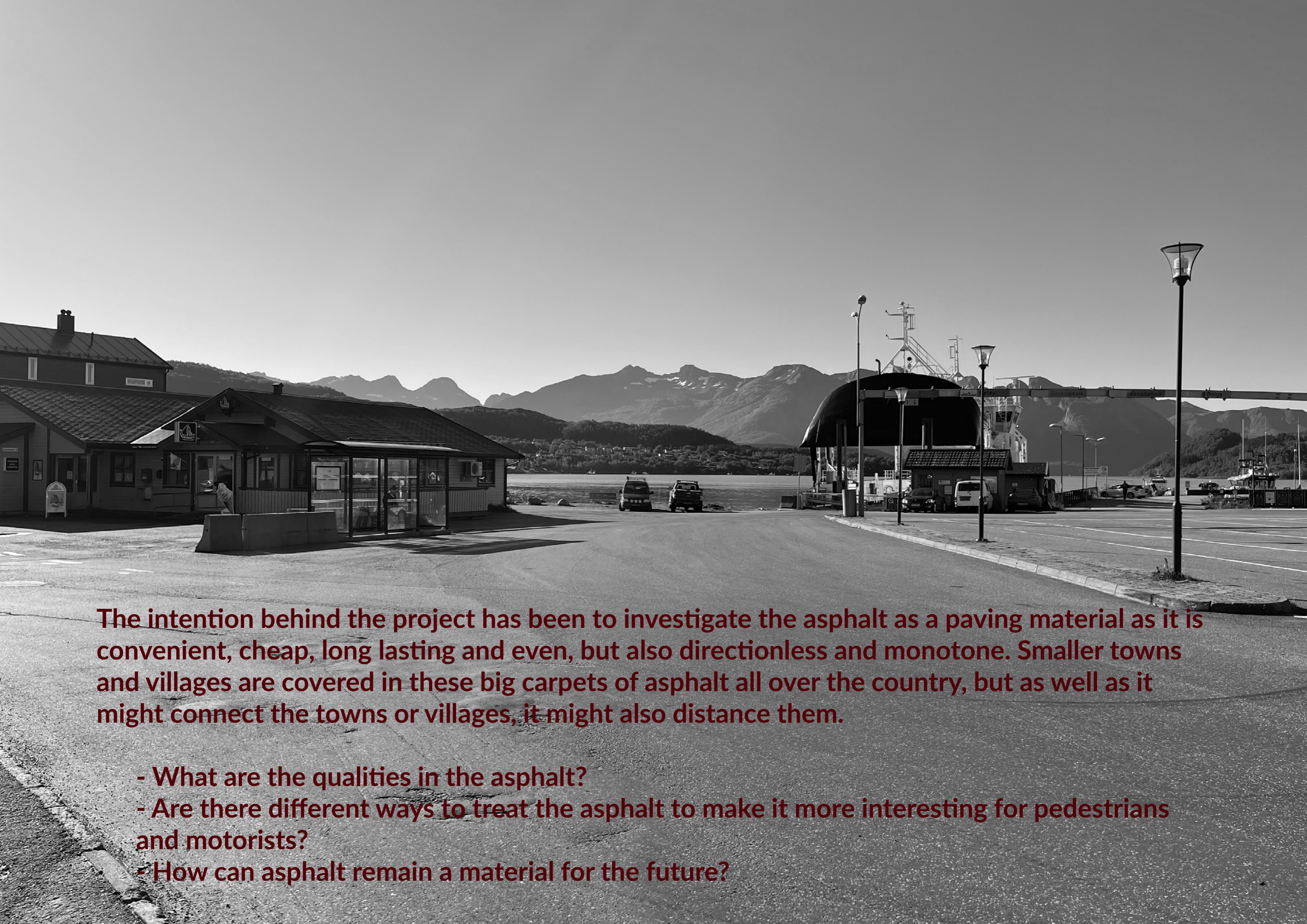

Not just Asphalt

A new chapter to a village connected by asphalt

ReForm
Truls Sandanbråten

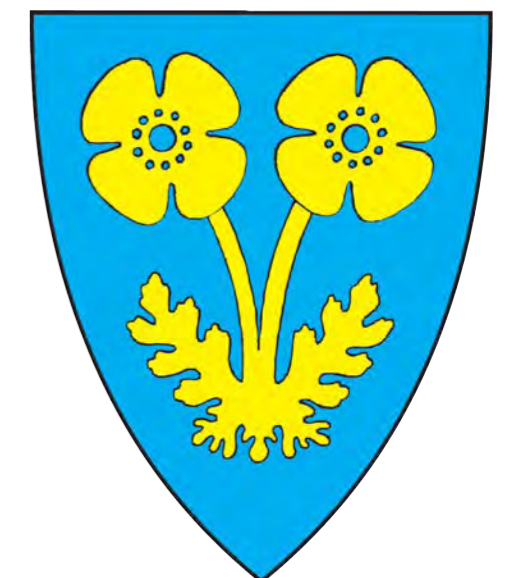

The intention behind the project has been to investigate the asphalt as a paving material as it is convenient, cheap, long lasting and even, but also directionless and monotone. Smaller towns and villages are covered in these big carpets of asphalt all over the country, but as well as it might connect the towns or villages, it might also distance them.

- What are the qualities in the asphalt?
- Are there different ways to treat the asphalt to make it more interesting for pedestrians and motorists?
- How can asphalt remain a material for the future?

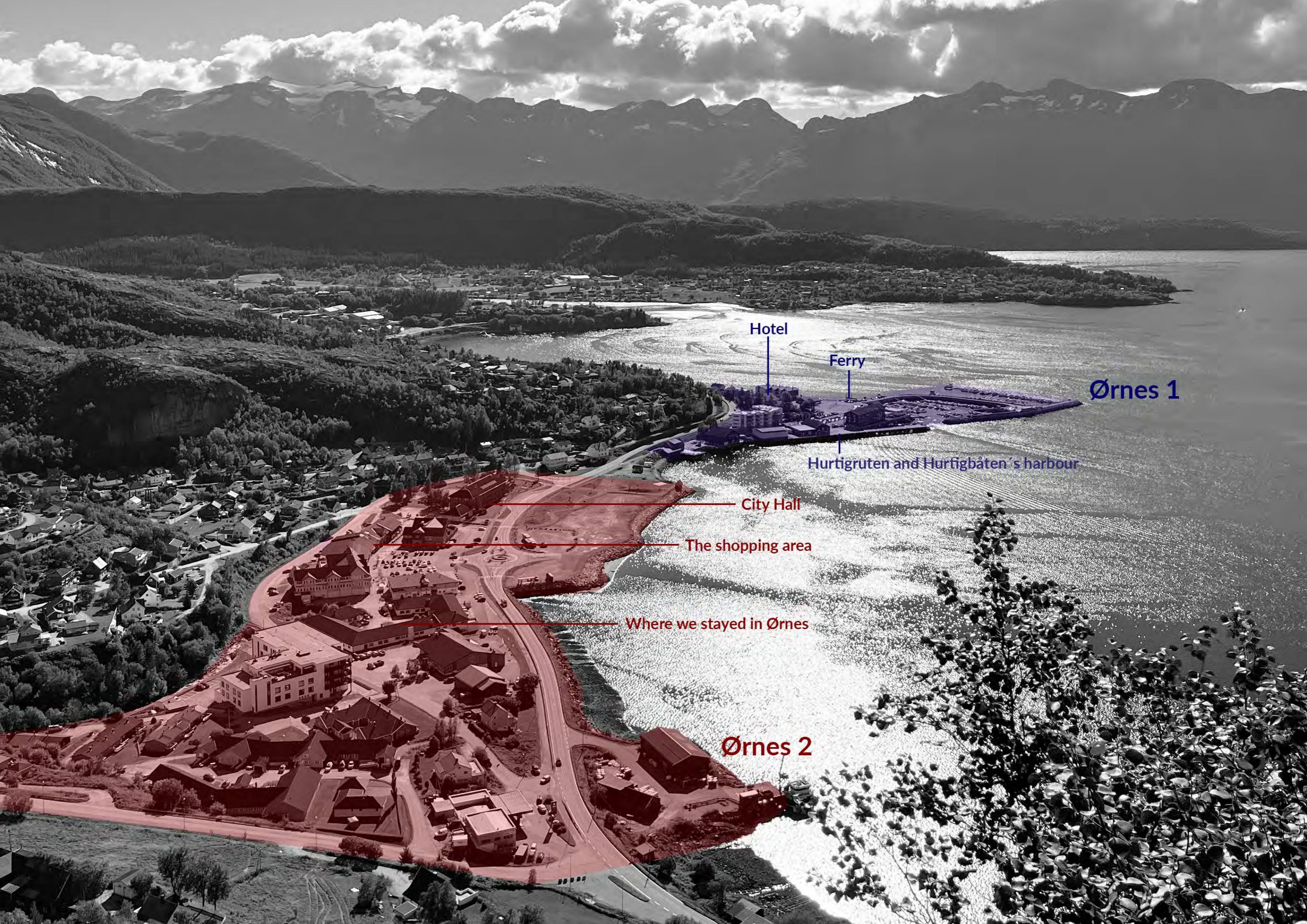
Meløy Municipality

- 1,5 hour south of Bodø by boat.
- 6209 Residents
- Biggest villages are Ørnes and Glomfjord
- Ørnes hosts the city hall of the municipality
- Meløy municipality contains 10 smaller villages
- The number of residents have been stable since the 1960's, but are expected to go down significantly in the near future as less younger adults return after studying elsewhere.
- Glomfjord hosts a big industry park giving jobs to houndreds of residents and pays its workers well.
- Meløy has a high yearly income/outcome rate compared to the rest of the cuntry
- Tourists seek the area for its great mountains, archipelago and Svartisen.

Ørnes

Hotel

Ferry

Ørnes 1

Hurtigruten and Hurtigbåten's harbour

City Hall

The shopping area

Where we stayed in Ørnes

Ørnes 2

Registrations - Vegetation

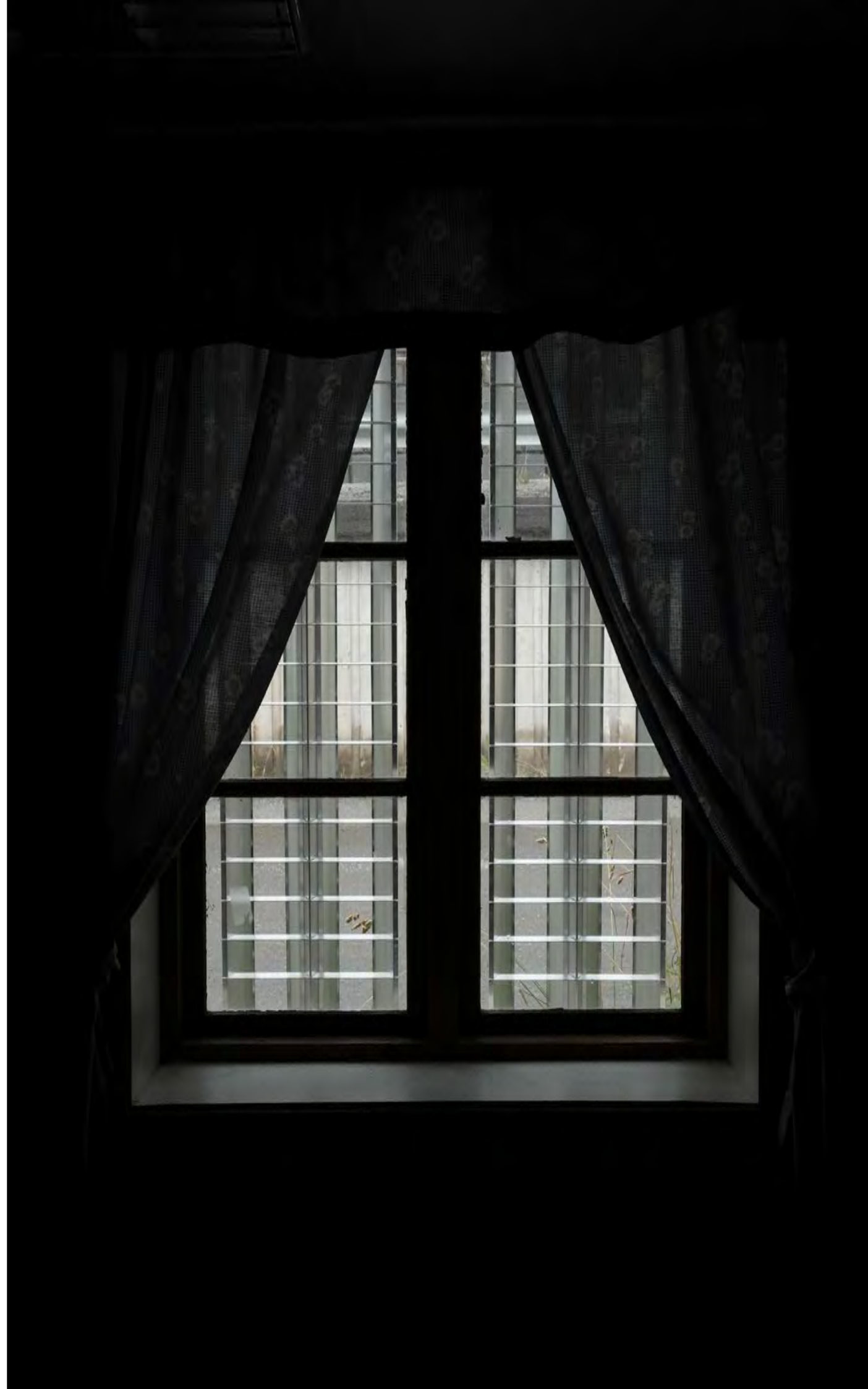

Cars, Pedestrians, Shared spaces

Flow of Space

Found Objects

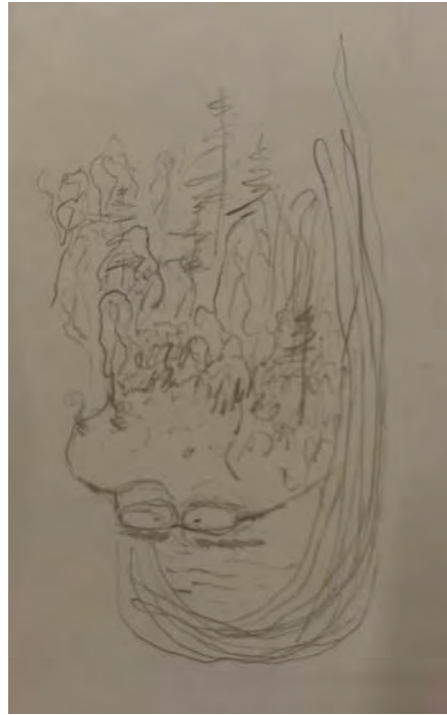
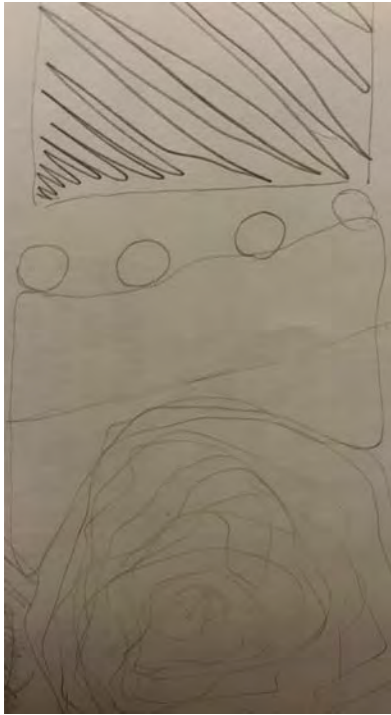

Leading them on an Adventure

Forgotten about. Misunderstood because of its uninviting surface and looks. A personality which suffers from being stuck in time as it passes on. Buildings arise, generations change but the area remains untouched, ungroomed and left on its own. People only pass by, but no one remains present. Nobody stays long enough to experience the beautiful inside, but it might also be that the beautifulness is subjective to the area itself.

Innom

«Du veit det at dei sa alltid slike ting då dei prata te me eller omtalte me te andre. Som om dei hadde planin klare før ko som sku bi tå me. Brukte ord som potensial og ambisjon. Ord som kji har noko betydning, ord som berre stod som eit stempel for å vise at du kan reise frå bygda og at det va greit. Komme seg opp og fram, ha mål og meining. Ko no enn det har før betydning». Han heiste den grove neven sin sakte mot munnen då han sa det, geleida den turre sigarettneipen som lå avslappa mellom midterste og ytterste leddet på pekefingeren sin opp imellom skjegget og barten. Det vart stille, ein kunne høyre lufta som passerte tobakken, filteret og inni lungene hans. Då neven gjekk ned atte mot bordet kom anletet hass te syne, før det igjen vart burte bak ein grå tåke. «Ana du korr mykji peng som va i fiske på den tida der?... Veit du det?» Tåka vart oppløst og e fekk kontakt med dei mysande påståelige augun hass. E rista lett og nervøst hode fra venstre mot høgre i det han velta gløret fra sneipen sin uppi askebegeret midt på den raude hekladuken på bordet. Tå erfaring veit e at det kan være best å jatte med og nikke når han kjem med slike belærande regler om gamle daga. «Nei koss ska vel du veta noko slikt, du va vel knapt påtenkt. Og far din... Nei han va kji te slikt. Han gjorde vel kji anna enn å flytte papir kor einaste dag. Vendte se ifrå alt som hadde med praktiske kunnskaper å gjera. Han hyra vel te og med folk te å slå inn ein spiker før å henge opp eit bilete på veggen han der. Han hadde vel kji akkurat mykji vetugt å lære de» Det er ikkje akkurat fyrste gongen han prata slik om far min, Det hadde blitt ein slags vane då me møttes. Som om eg trigga noko hos han, noko uoppgjort. Hadde det ikkje vore for at han va familie hadde eg nok reist meg opp og gått, men eg vart sittande. Einaste responsen e hadde var eit innbitt smil og eit blunk i sympati for ham før blikket mitt vandra ned i bordplata. «På den tida va ein på ein måte dum om ein kji reiste ut før å fiske. Du veit det vart bra med peng, men lange viku, og nokon gongu månada før e va heime att. Det va ein anna tid. E måtte jobbe... jobbe før å få det jævla brødet på bordet før dei heime. Fekk alder eit takk, berre mas om at e jobba før mykji og burde vøri meir heime. Te slutt ørkte kji Solveig meir, tok med se ungan og reiste, reiste vel te mor si, e veit kji e.» Neven reiste seg noko fortar opp mot anletet hass denna gongen. «Va som regel dit o reiste.» Sa han lågt, nikka rolig mens dei sprekkete nevane hass lyste opp i eit sekund, før han stumpa røyken hardt ned i askebegeret. «Det va nøkk før det beste det.» Kom det fra ham mens han drog handa si gjennom skjegget med røyken dansande etter. Blikket hans satt fast i golvet og rommet stilna. Eg satt nok litt i mine eigne tanka da eg presterte å si: «Vent... Ko va før det beste meinte du?» «At o reiste vell» sa han og kikka ampert

på meg som om eg hadde noko på hjarte om saken «Ho va flink med ungan og slikt. Dei kom alltid springande te ho om det va noko. Ho fiksa alt som eventuelt skulle vaskas eller ordnas, ho fiksa alt slikt... Ho va flink te det.» Augene hans borra seg ned i golvet atte. Han retta ryggen og vendte blikket mot meg. La venstre armen opp på bordet mens han strekte se ette kaffikoppen med høgre. «E kunna å jobbe.» Fortalde han me før han tok ein slurk og tørka barten med skjurteermet sitt. «E kunna å tjene peng. Lese sjøen, lese fisket, væra der i uendeligheten og slite, legge te rette før at neste generasjon ska få det bedre enn me sjøl. Kanskje dei me kunna komma se opp og fram. Kanskje teste lykka i byen, alt æ bere i byen veit du, Der kan dei bi statsministera eller noko slikt noko. Då prata me ambisjon og potensial då tenkji e».

«Noko så dumt» tenkte eg inni meg. Det holdt med tanken, trengte ikkje si noko slikt høgt. Det hadde ikkje hatt noko for seg ettersom han kun ser seg sjøl og lev i fortida. Han klara ikkje forhalde seg te ein verden i endring og minst tå alt; samtida. «Nei ein fær væra som ein æ» bryt han ut bastant mens han supa i seg siste del tå kaffin sin. Den æ so sterk at han skjær eit grimase når han drikk den. Leppene hans strekte seg bak mot nakken. Det va nesten så e kunne skimte ei tann bak barten, men det er ikkje lett å si. «Du fær kji gjort noko med den du æ. E har prøvd e, jobbe mindre, pynte litt på skjegget, legge sleiken og investere i ny skjurte frå Biltema. Damun kjem kji akkurat rekande tå den grunn.» Eg vart litt paff der eg satt og hørte på elendigheta hans. Eg prøvde å kaste i meg det siste som va atte i kaffikoppen min, men feila. E skar samma grimaset som han gjorde. Hørte magen vrenge seg i det kaffien passerte spiserøret. «E trur e må komma me heimover, byna te bi langt på dag, mykji som ska gjerast. E kjem innom med avisa på Torsdagen atte e veitu.» fortalde eg ham. Han svarte ikkje, satt på samma plassen, endra ikkje ei gong posituren. På veg burt frå bordet plasserte eg luva på hovet og snudde meg tilbake mot ham for å gi ham eit nikk farvel. Då augene våres møttes myste han anerkjennende tebakke før augebryna hans sank ned. Det klikka i tunga hans før han starta te. «Du må få gjort noko med detta håret ditt. Kan kji gå rundt slik.» Det va samre regla som sist. Og e svarte med det samre innbitte smilet og nikket som då. Det va kji noko meir å hente no, hadde e blitt sittande lenger hadde han berre blitt verre. På samme tid kunne eg sjå på han at han ikkje ville at eg skulle reise, men han skjov meg berre ifrå seg. Det var ikkje noko vits å gi han eit svar, han fortjente ikkje noko begrunnelse eller svar frå meg, så då kunna det like så godt berre bli stille. E gjekk stille burt te gangen og truga på meg skoa så hælen i skoen låg flatt. «Me sjåast Torsdagen.»

Character

The Character of the Asphalt?

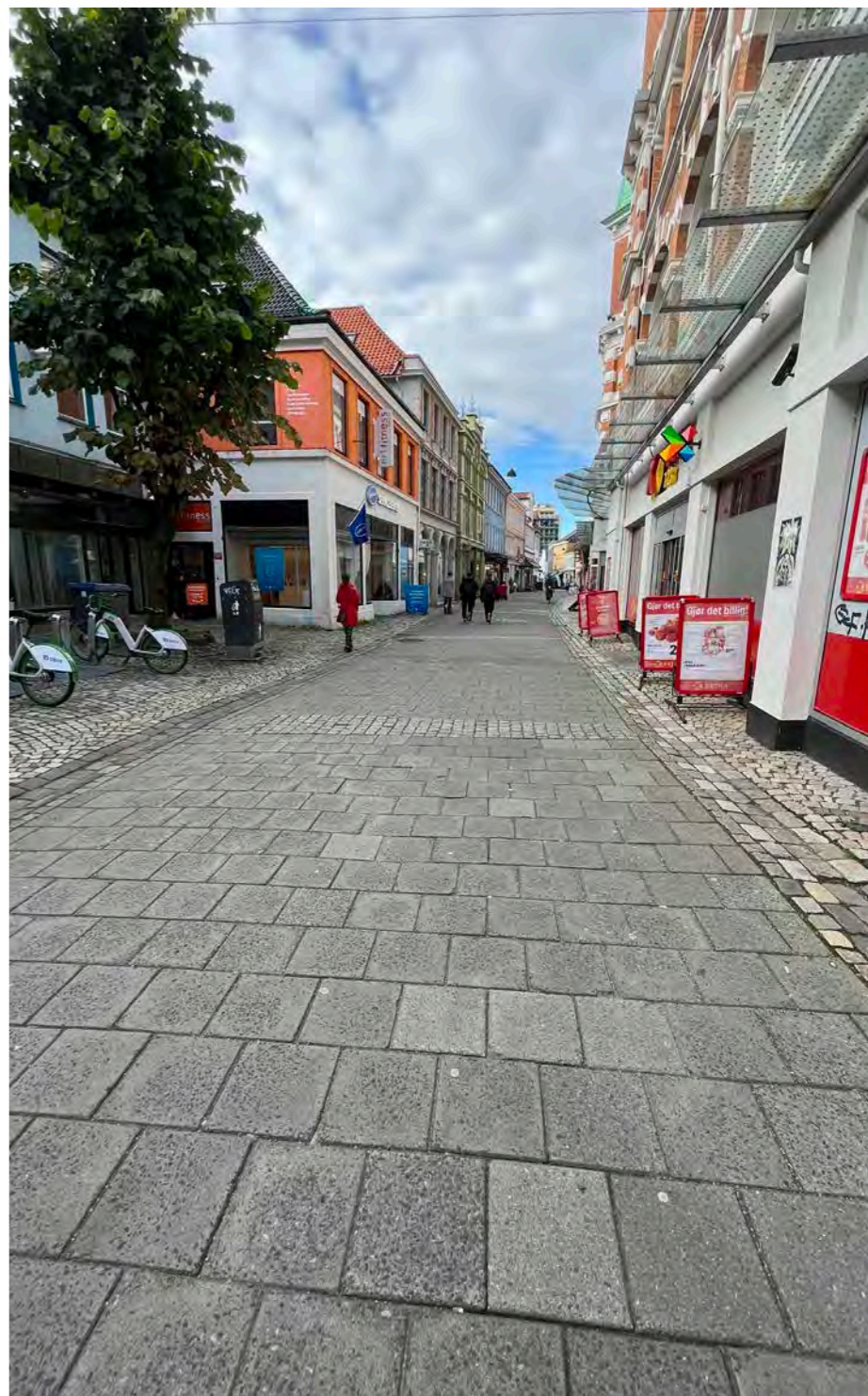
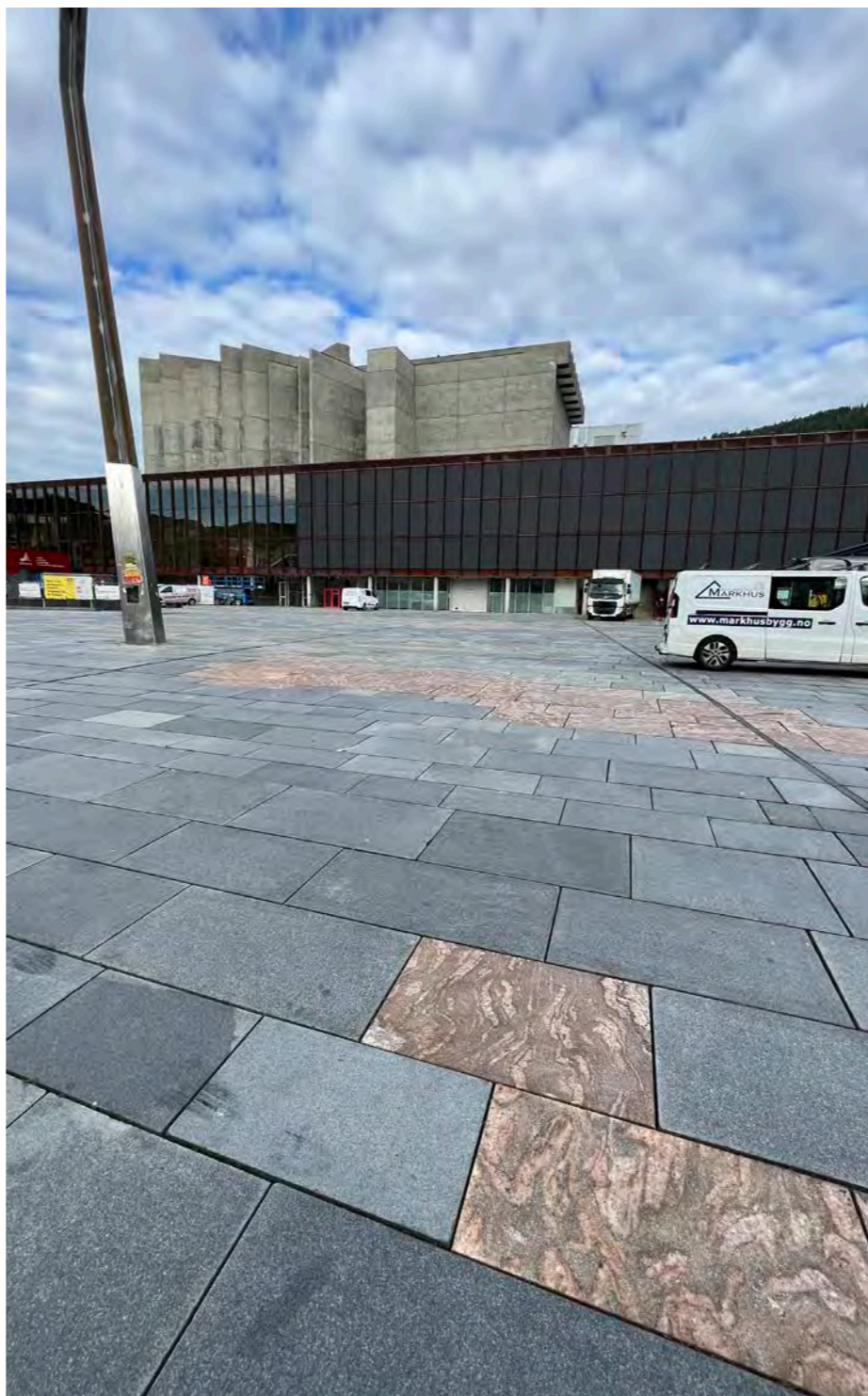

The inbetween Spaces

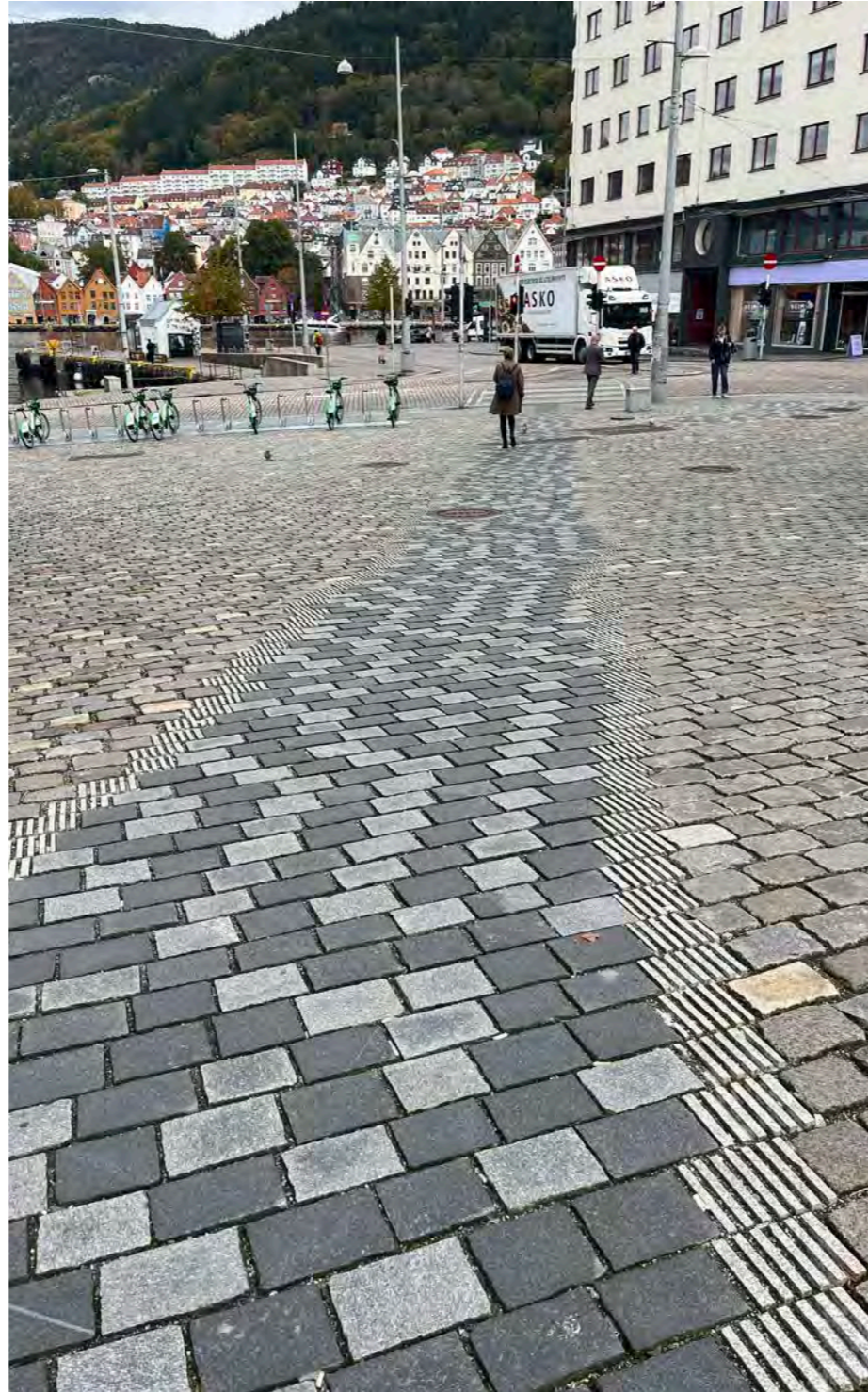

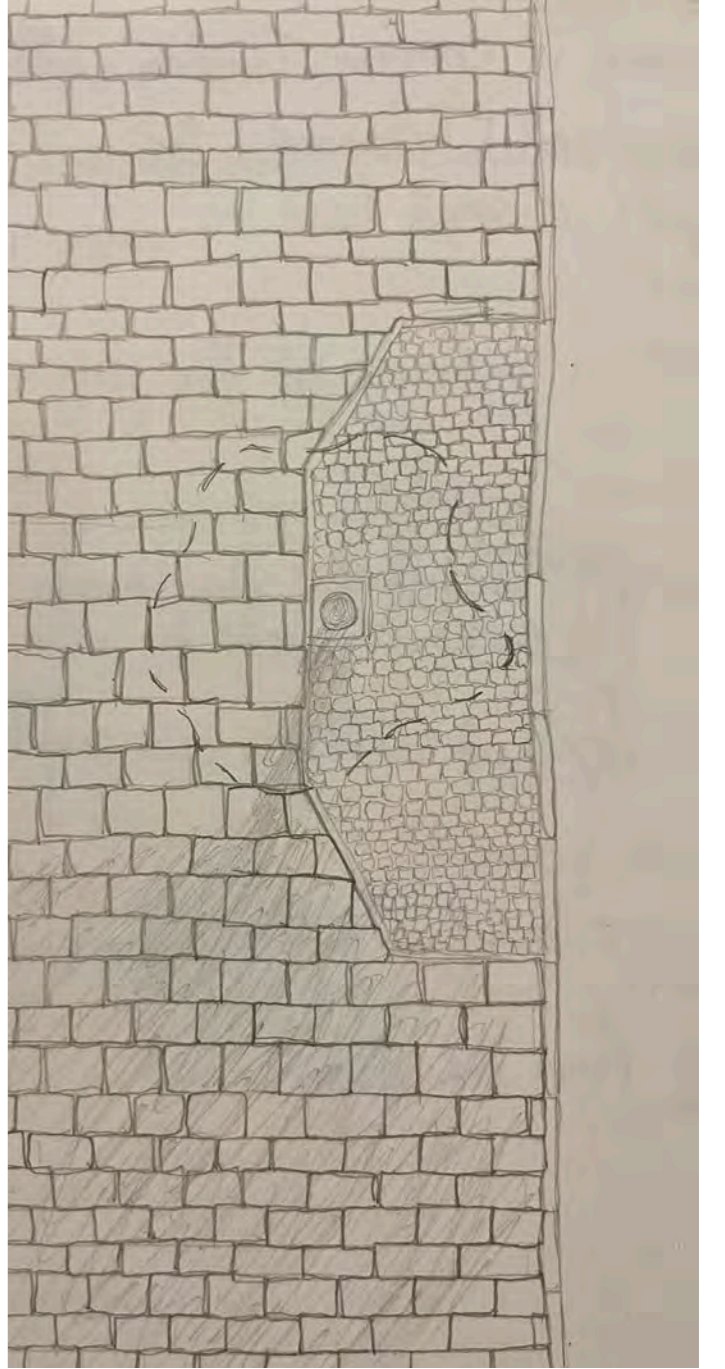
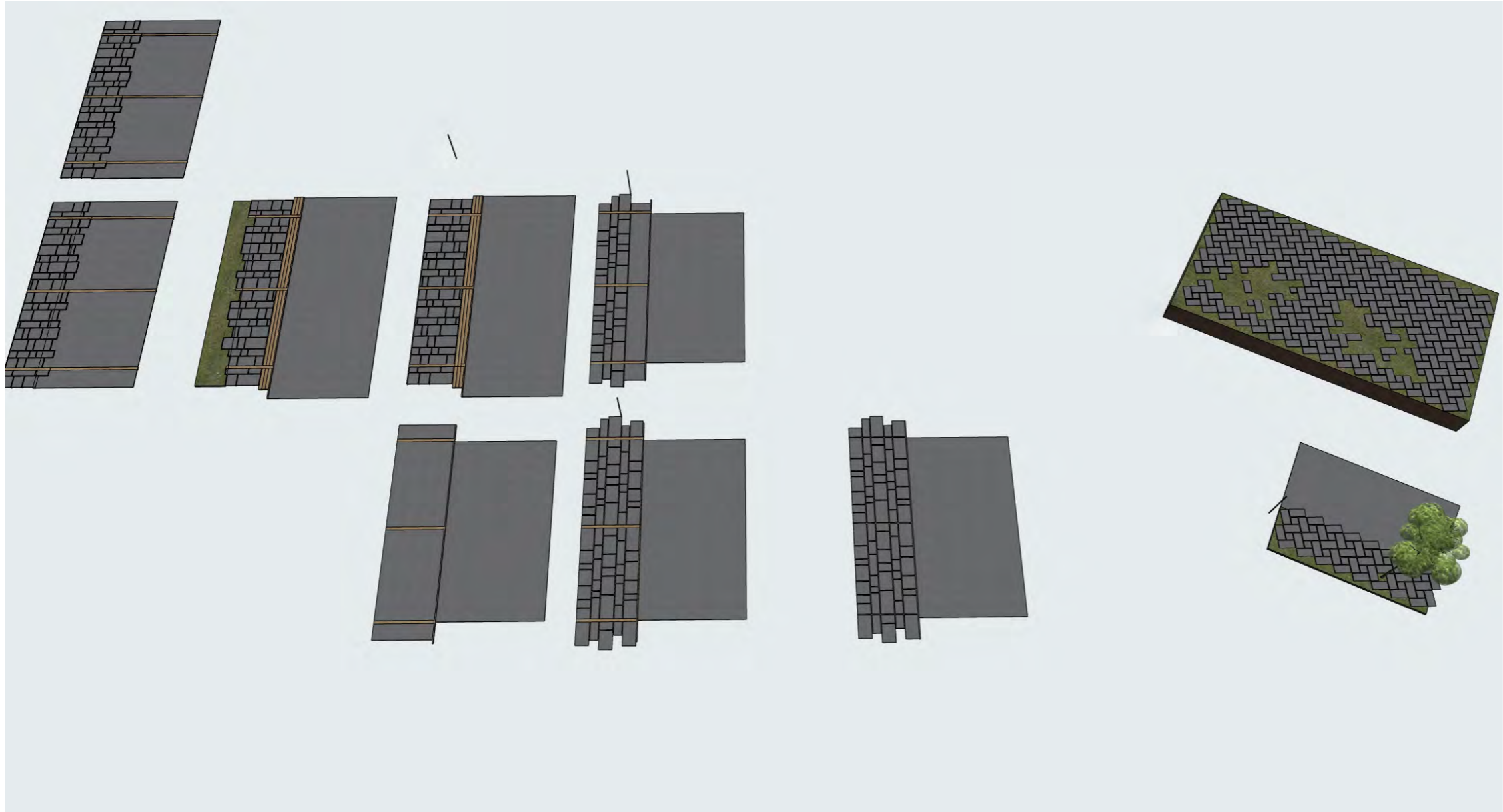
- Give direction to the directionless carpet of asphalt
- Transplanting of soil and plants from the hill between Televerket and Meløy Energi
- Making asphalt interesting
- Make it safer for pedestrians to use the area
- Are there different ways to treat asphalt?
- Shared space or designated zones for pedestrians and motorists?

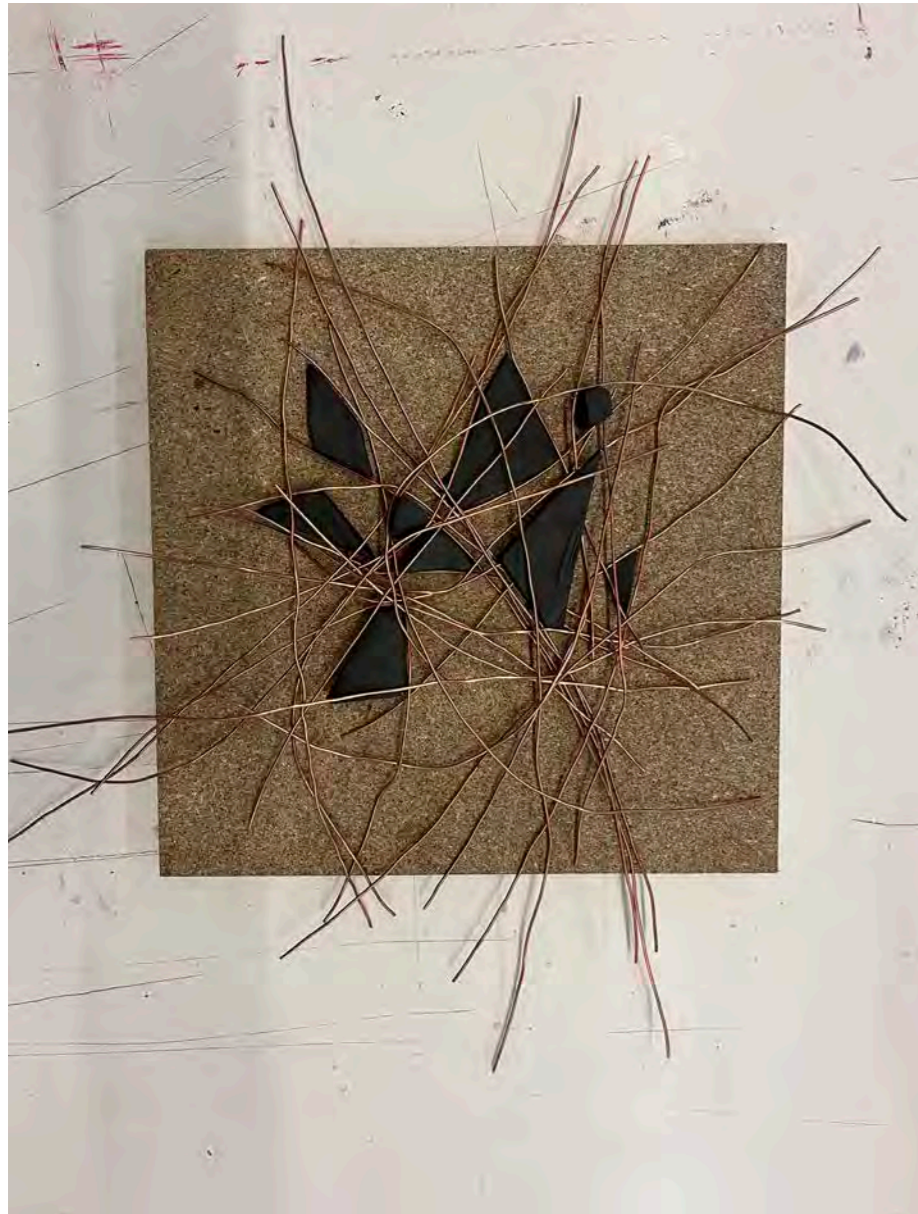
Topics of Interest after my stay in Ørnes

Studying Bergens Streets and Almennings

ReConfigure

- Find new ways to configure the inbetween spaces

ReConnect

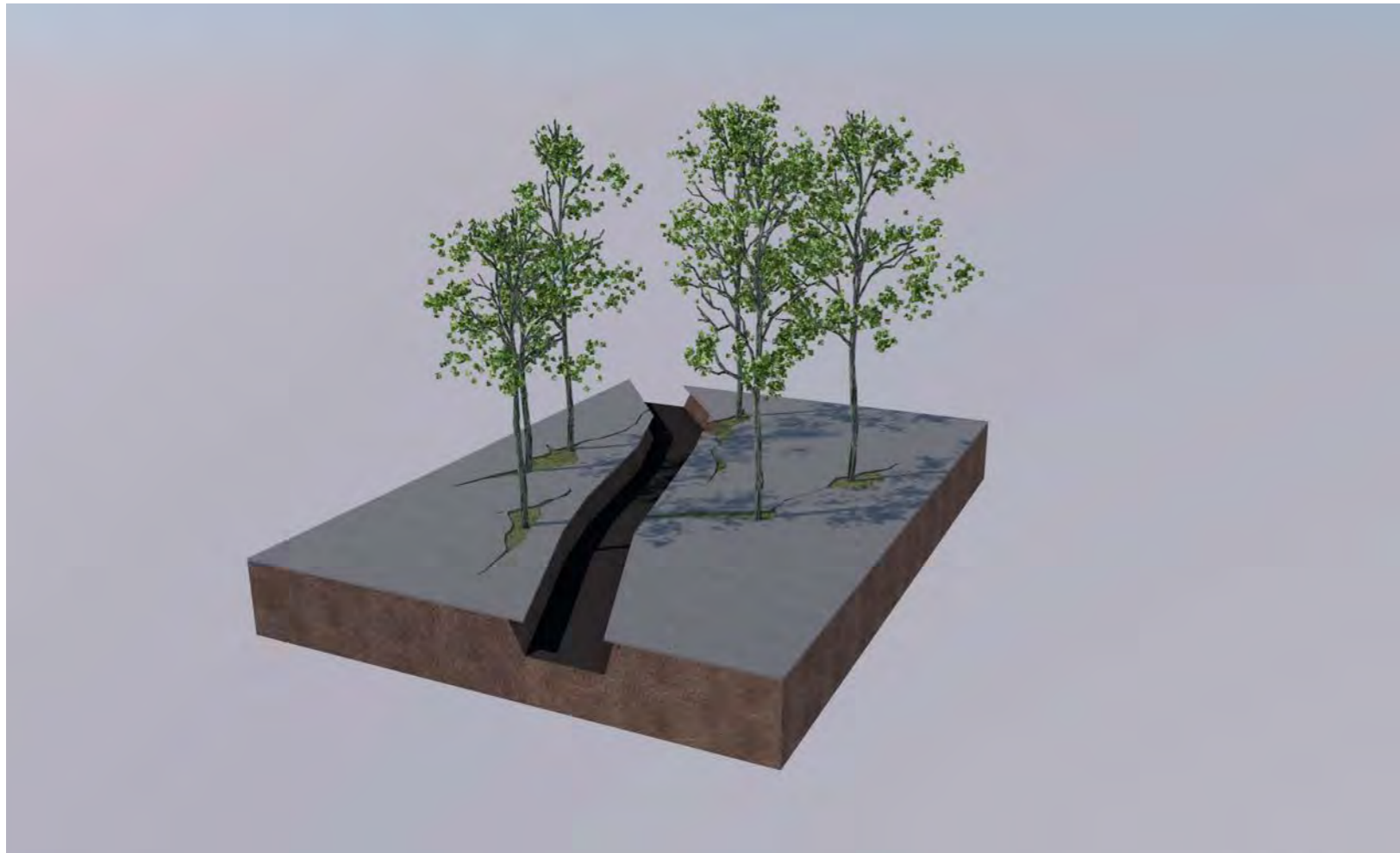
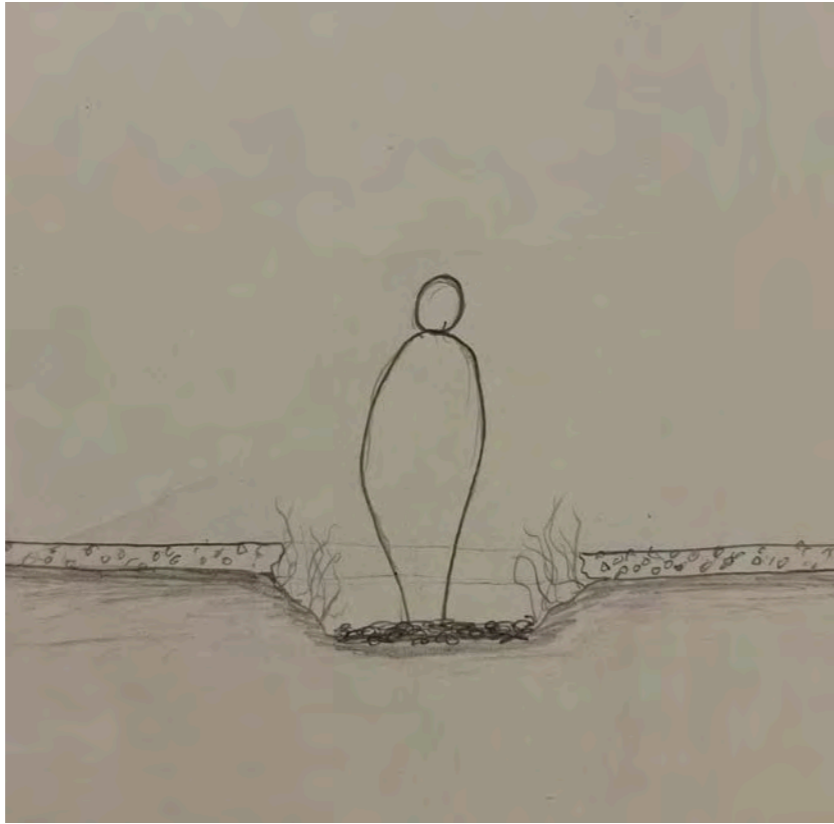
- Define better connections between the buildings and and vegetation

ReVitalize

- Let the dead ground ressurect and be a bigger actor in Ørnes

Re-Verbs

Ideas

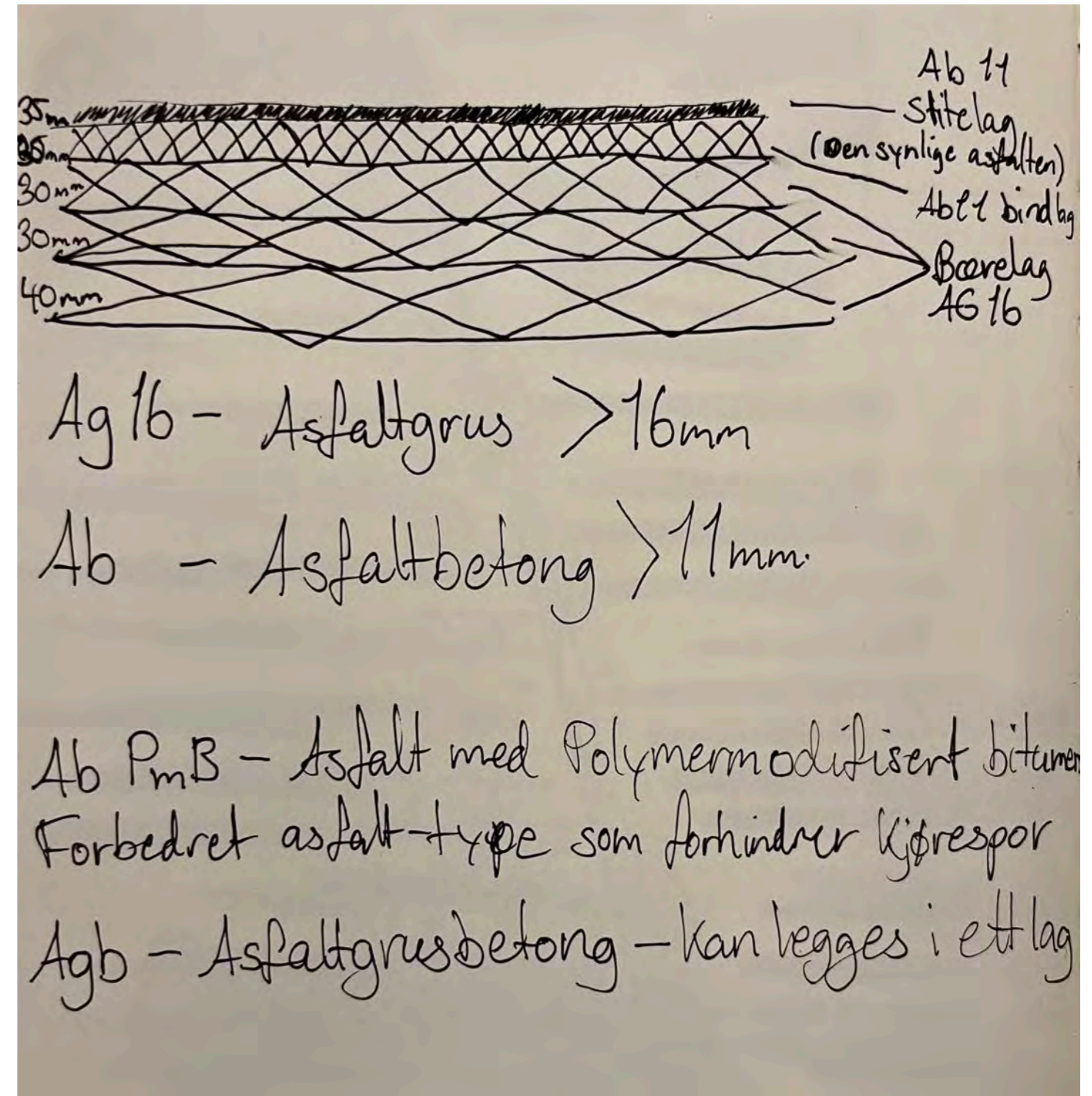

Asphalt

The asphalt is often used as the top surface of our car roads and is a 90/10 or 95/5 mix of gravel and bitumen. Bitumen is an oil product which is made through a oxidation process of surfacing oil. It is a very sticky, stable and easy to give form to. The production temperature is between 150 and 180 degrees celsius.

We often look at asphalt as and unnatural synthetic mass alien to us humans, but as a matter of fact we have used asphalt since 600.ce. The first road came i Babylon around this time, but it was also used to mummify mummies in egypt as it can create a completely air- and watertight volume.The first road which was paved with asphalt in Norway came in 1922, but it was not until the 1950's that it became common to use. Today it is a national goal to re-use as much asphalt as possible as it is easily recyclable, but not renewable. To recycle the asphalt you have to crush it to a mass of 8mm gravel and bitumen pieces. This can then be reused as new asphalt or as they stabilizing layer underneight the asphalt. It can also be recycled without being crushed, but it will then lose alot of strength as air boubles appear inside the finished asphalt.

Asphalt has an unfair reputation of being highly toxic to its environment since it is an oil product. Asphalt do however not dissolve by contact with heat or water and particles from it can only be spread by cars driving on it, especially with studded tires. As a matter of fact, this road dust is very nutritous for plants along the side of the road. Further south than Nordland there is being used alot of salt for melting ice on the roads. This changes the PH of the ground and water adjacent to the roads, and affect our ecosystems in a negative way. This is something that is unrightfully blamed upon the asphalt. On the other hand, Ørnes do not use road salts and there is therefore no reason to remove the asphalt as it is a fantastic material which can host alot of activities.

The Structure of the Asphalt Road

First piece cut and grinded

"Melting" the wood into the raw asphalt edge

Working with the Asphalt

Asphalt, sawdust and metal.

Asphalt, styrofoam and sand

Asphalt, cotton rug and wood

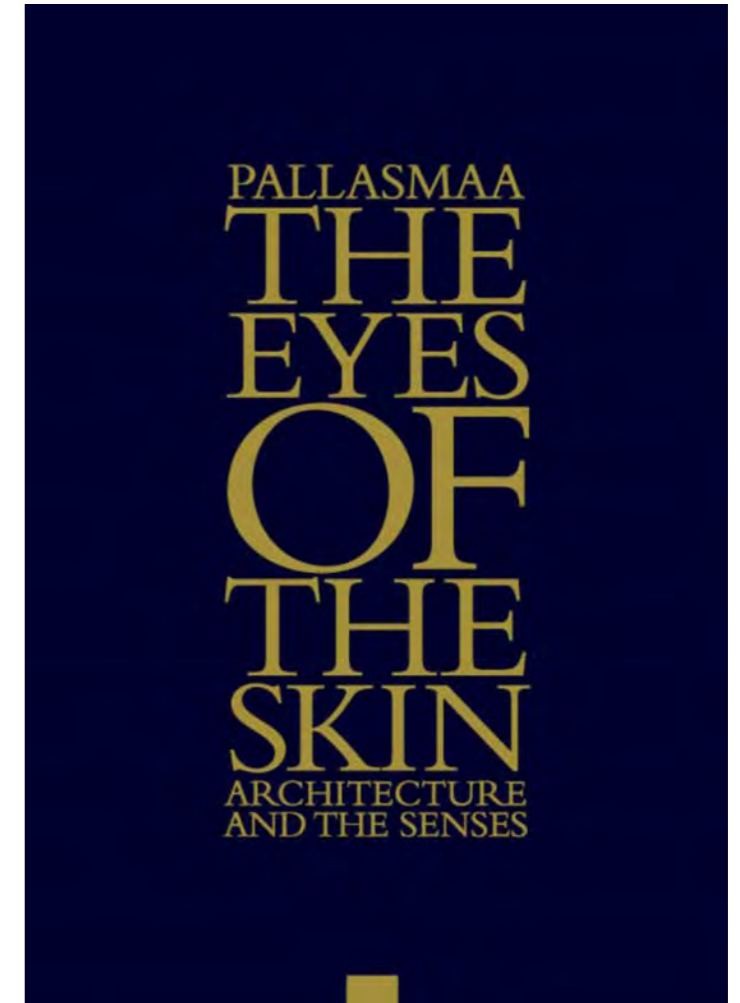
Looking for Co-Actors

Asphalt, moss and slate

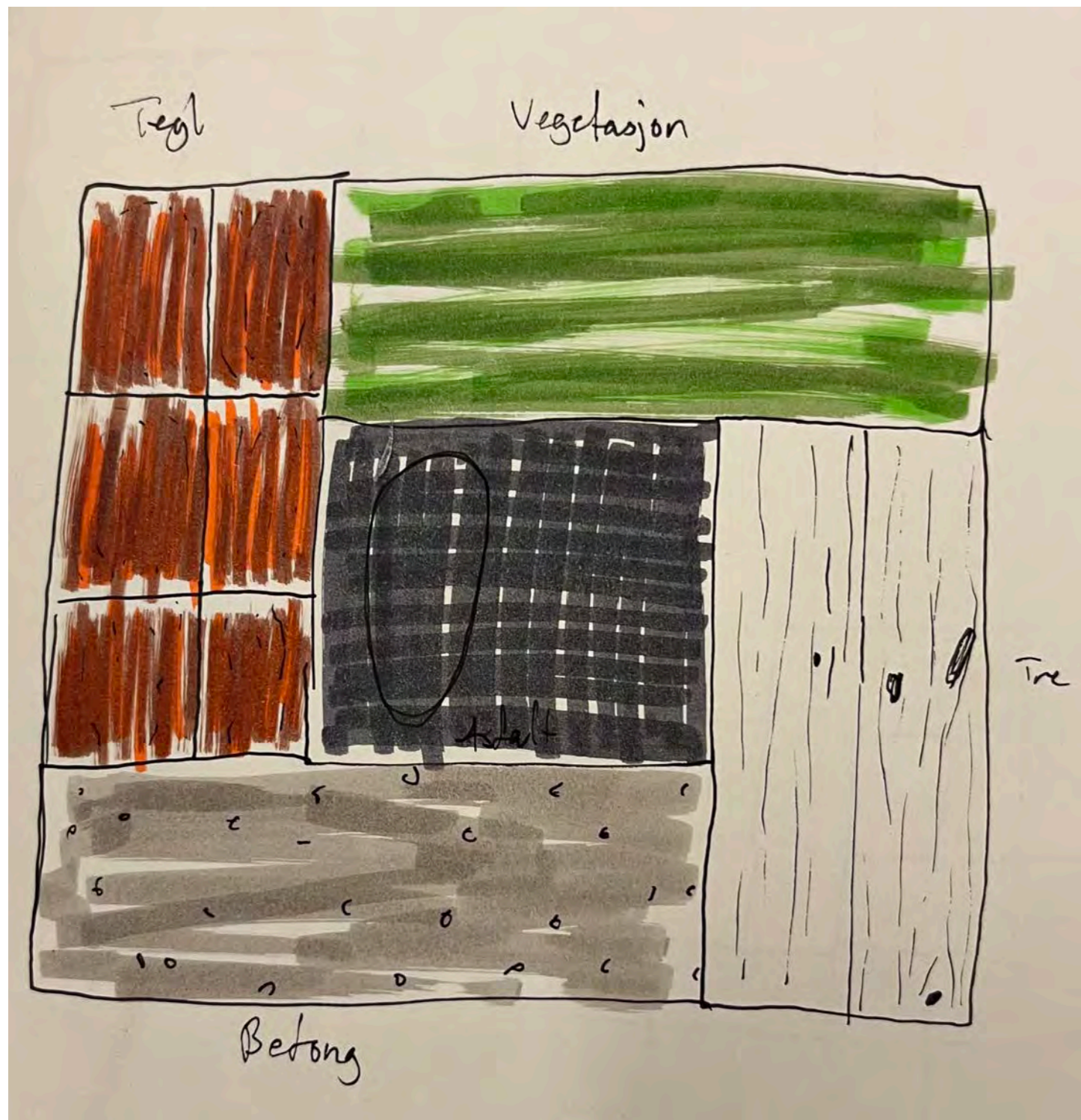

Asphalt, moss and candle vax

Inspired på Eyes of the skin

Roughness, Temperature and density

Feeling the Material Through the Body

Sanse Bakken

17. Oktober

Jeg har valgt å ta utgangspunkt i asfalten. Man kan velge å gå framover, bakover, til venstre eller til høyre. I hver retning finner man et nytt material. Hvordan oppleves materialitene gjennom kroppen. Hvordan oppleves de med sko, i sokker og barbent

Til høyre: Treverk
Til venstre: Mose
Bakover: Tegl
Framover: Betong

Barbent

- Asfalt:** Asfalten er kald i mot huden på foten min. Etter kort tid stikker kulden opp gjennom kroppen min. Jeg får ikke lyst til å stå her lenge. Lengter fort etter et varmere materiale. Når jeg drar foten fram og tilbake vil asfalten holde meg igjen. Når jeg trækker godt ned og står rett kjenner jeg materiale er kompakt og ofrer lite demping til lastene kroppen min fører ned i den.
- Mose:** Når jeg trækker fra asfalten til mosen forsvinner foten min flere centimeter ned fra det jeg regner som overflaten. Gynger jeg med kroppen komprimerer jeg den mer, men den eser alltid litt opp igjen og demper kroppen min sin last når den kommer ned igjen. Den er temperert og ble en deilig overgang for kroppen. Den er tryggere og varmere. Drar man foten fram og tilbake, tillater den deg. Du kan kjenne endringen i overflaten ettersom vekster og småsteiner finnes i blant den.
- Betong:** Når jeg trækker fra asfalten til betongen blir jeg fort møtt av en slettere overflate. Den oppleves like hard mot kroppen, men kanskje noe varmere? Er ikke lett å si. Huden sitter godt på materialet og det er vanskelig å skli på den.
- Tegl:** Møte med foten min er hardt, men veldig slett og og mer spennende ved at man kjenner avbrekkene imellom steinene. Tegl er klart kaldere enn asfalten, og lager litt mindre friksjon på huden.
- Treverk:** I det jeg trækker ned på treverket kjenner jeg for det første en stor temperaturendring. Den er temperert, men tar fort opp temperaturen til kroppen min. Den er glatt og snill mot huden, med ganske så hard i kjernen. Når jeg drar foten fram og tilbake får materialet meg til å

jobbe. Det er sikkert fordi jeg er litt klam på føttene fra å hatt dem i sko hele dagen.

Sokkelessen

- Asfalt:** Den er kald gjennom sokken, men absolutt varmere enn da jeg var barbent. Overflaten er snillere mot sokken enn huden på foten. Sokken sklir lettere i overflaten som kjennes ruglete. Konsistensen av materialet oppleves som uendret.
- Mose:** Mosen har samme konsistens, men man føler overflaten til materialet dårligere. Den blir også noe glattere, men ettersom man synker så godt ned i den når man legger tyngden på, har det ikke så mye å si. Temperaturen oppleves lik som barbent.
- Betong:** Når sokken treffer betongen blir den fort kald. Sokken sklir bedre over overflaten enn hva huden gjorde. Konsistensen er derimot uendret.
- Tegl:** Jeg kjenner fortsatt sprekken mellom teglsteinene, men svakere. Hardt, kaldt og slett mot sokken.
- Treverk:** Sokken sklir lett over treverket. Temperatur og konsistens oppleves som før.

Sko

- Asfalt:** Gjennom skoen forsvinner temperaturen i overflaten på asfalten. Man står igjen med å kjenne overflatestrukturen og hardheten til den.
- Mose:** Kroppen min stritter litt imot å plassere foten min med sko på den tilsynelatende skjøre mosen. Mykheten kommer godt fram gjennom skoen. Temperaturen er borte, men også til dels overflatestrukturen.
- Betong:** Med sko på har jeg et godt grep på betongen. Den er hard under foten.
- Tegl:** Sprekken blir ganske borte under sålen. Glatt overflate og hardt for kroppen.
- Treverk:** Sålen sklir lettere over treverket enn asfalten, men den er myk og god mot kroppen.

Structural model - Outdoor Area of Tiedemannbrygga

Mapping Puddles

Going where the Cars are

The old apartment building hosts a large amount of the oldest generation in Ornes. The apartments are arranged in a line connected by a balcony in both 1st and 2nd floor. The balcony is used as a common space where people of the apartment building meet and talk. It is also quite popular to put flowers up by the railing. Another popular activity to do on this balcony is scouting for bird-life, or suspicious human activity such as architect students drawing their building. Behind the building towards the sea front there is a promenade taking pedestrians to the harbour or the ferry.

The new apartment building across the street of Ornes harbour. It mainly hosts the older generation which seeks a simpler lifestyle with less land. On the ground floor there is also possible to rent a space for commercial use. It is though well hidden behind columns and cars. It is also hard to reach as there is a car road between the main road and the building itself. No crosswalk to be found.

The hurtigrute transporting tourists to Ornes. They stay for 10 minutes before they are forced to leave again. The hurtigrute has an important historical role along Norway's coast and is therefore a popular sighting for Ornes. People of Ornes makes sure to wave to the Hurtigrute even though it casts an enormous shadow to the little village with its presence.

The local petrol station is the only one of its kind in Ornes f. In addition to having fuel to your car, they also offer a wash hall to its customers. There is also a shop offering different products to your car as well as hot dogs and burgers.

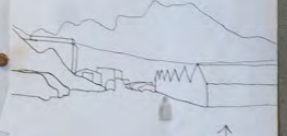

The museum of Ornes. It consists of two bigger buildings which were important back when Ornes was an important market place. The building in the back was

The place where the main roads comes down in Ornes f. This is a popular spot for pedestrians to cross. It is also the spot a driver needs to decide which way to go.

The road towards Meløy Energi, just pass the old Televerket. Showing the beautiful scenery which Ornes offers with its beautiful mountains.

the garage of the Mix-building

The ferry which can take your car to the different islands of Meløy kommune

The club house of Ornes Sjøfartsskytteri. Close to non members, it is right by the promenade which reaches all the way to the Ornes harbour

Vikings is the local waterhole where they serve beer on tap, burgers and fish and chips. It is placed in the middle of the asphalt carpet of Ornes f.

The seaside behind Vikings is the only part of the area where people feel secure from traffic. It is secured by a series of boulders forming the space. It also has a great view on a clear day.

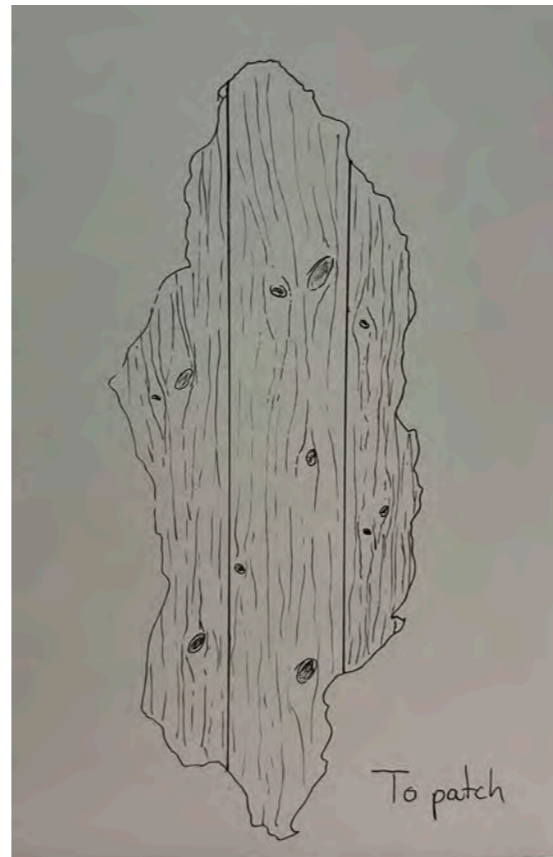
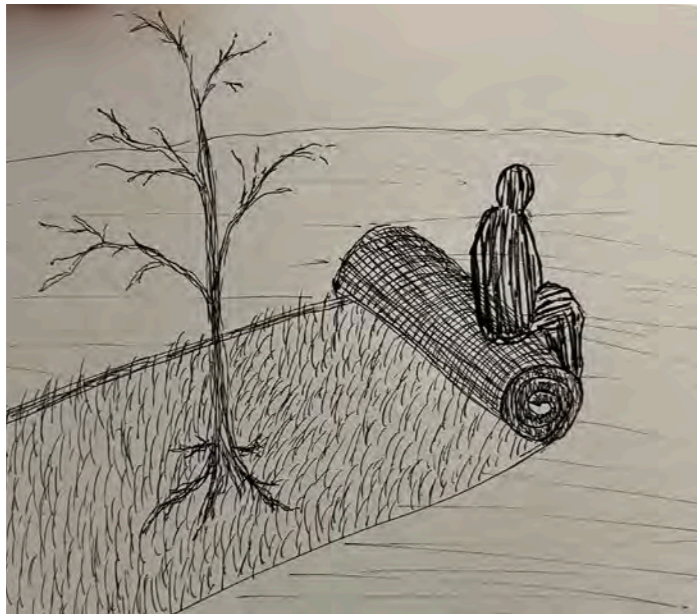
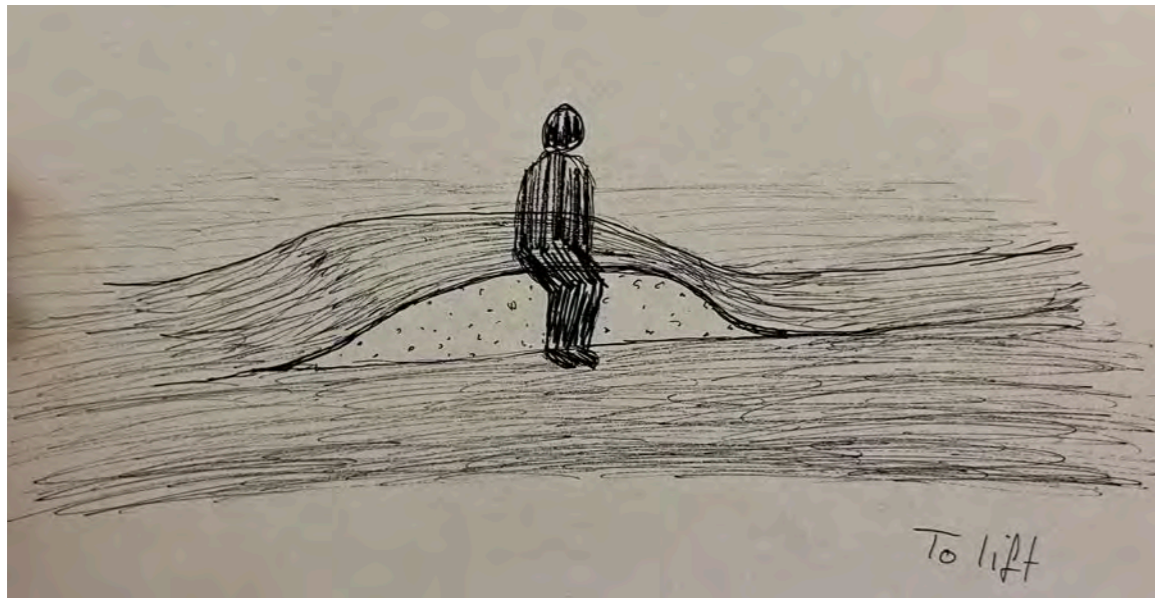

The mix building hosts alot of the oldest generation of Ornes with its dwellings. On the ground floor there is both a modern kiosk and a jewelry shop. The entrance to the jewelry shop is well hidden behind the parked cars. There are often the residents themselves cars even though they own their own garage right by. The area behind the building towards the sea is blocked off with two boulders and a chain.

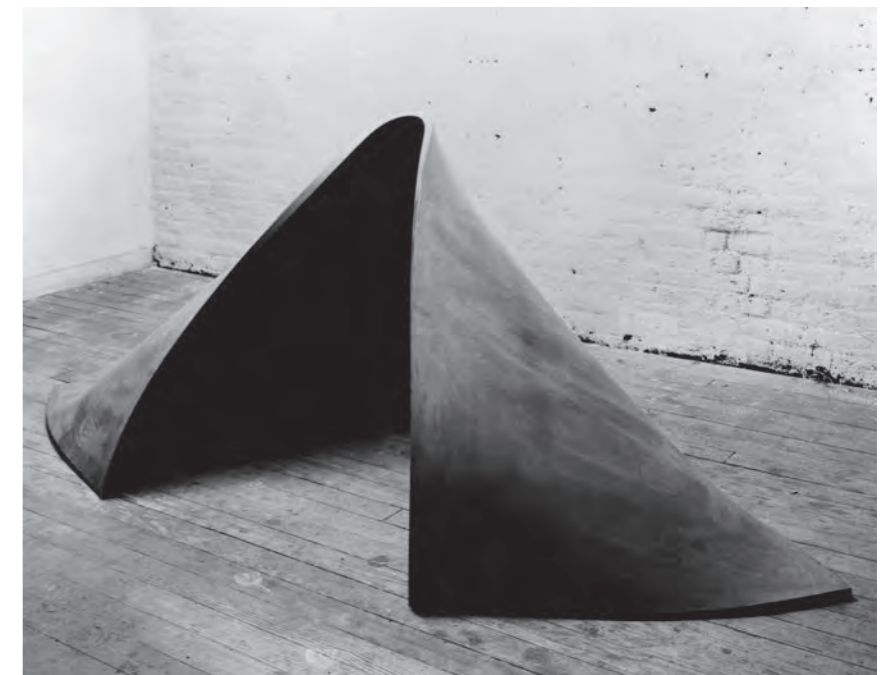
Ornes Hotell is the only hotel in Ornes. It hosts alot of tourists every year. They hold on that they could expand the hotel, but they struggle to find people enough there. The amount of workers needed vary upon season. The part of the building towards the street hosts a cafe/restaurant area. This part also has a balcony which is a lot of use during the summer season. The part in the back with the "Ornes Hotell" sign is where the hotel are located.

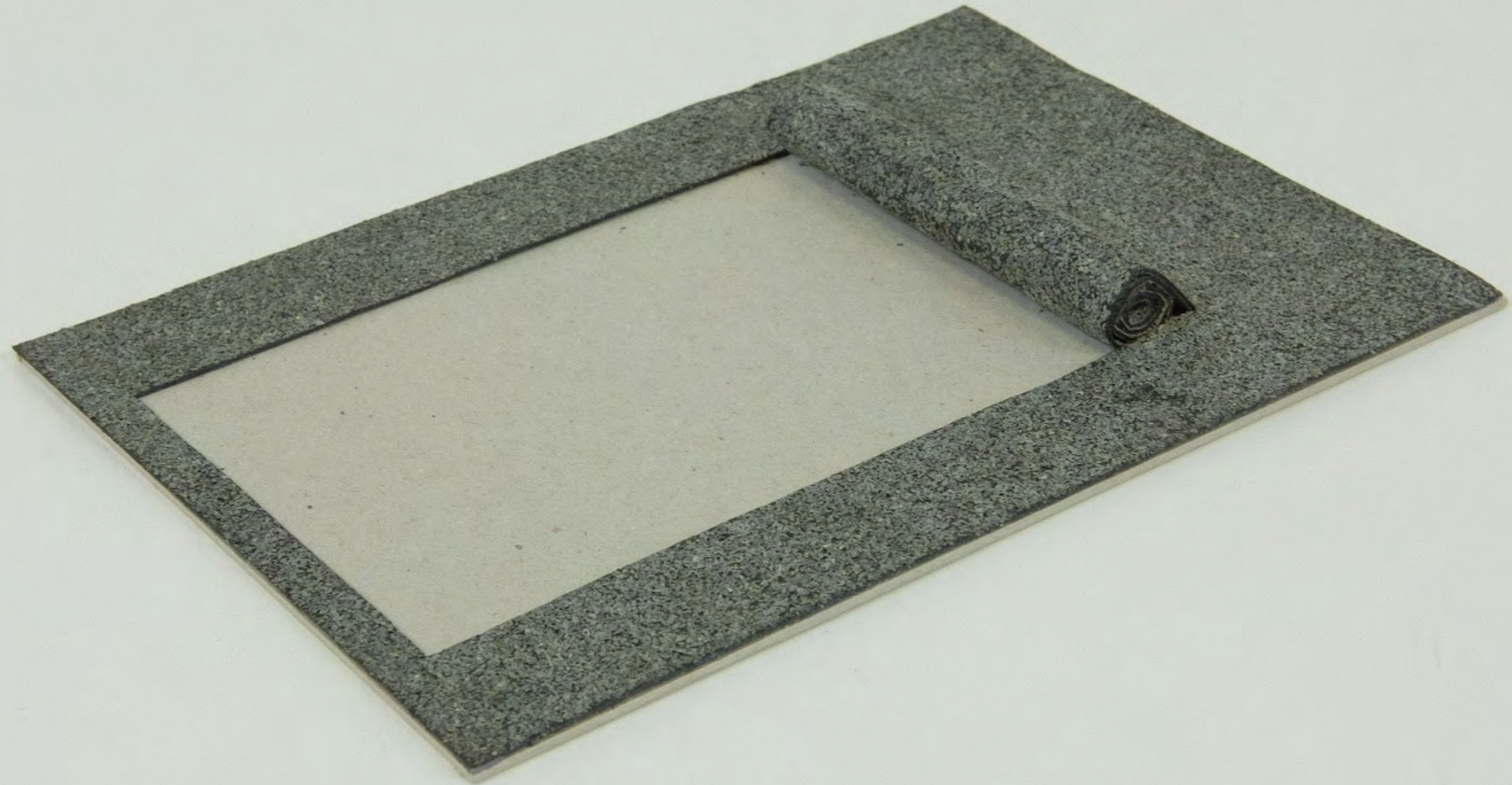
Mapping

Verbs as Tools

Inspired by: Richard Serra: To do (1967).

To Roll

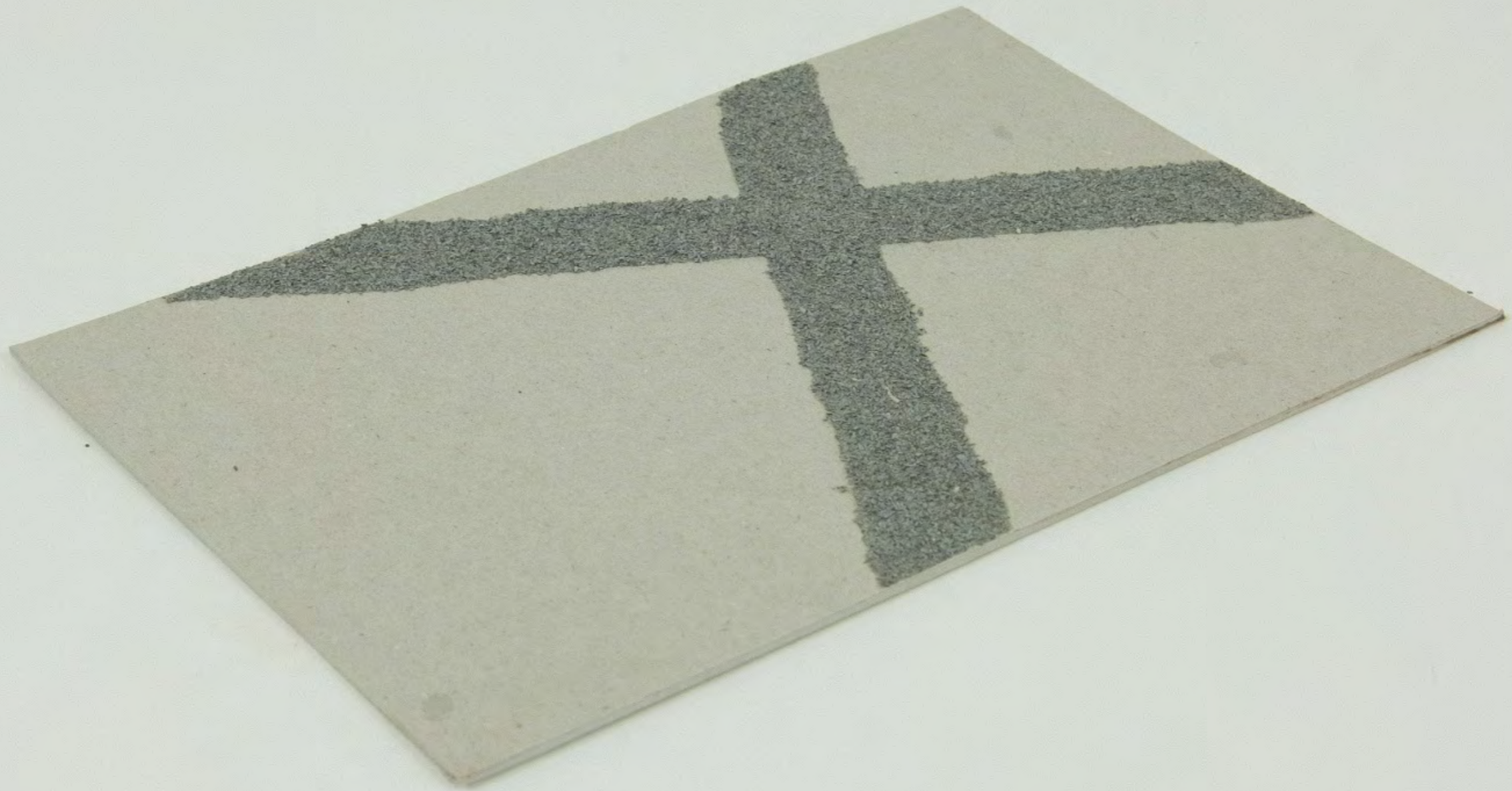

To Lift

To Crack

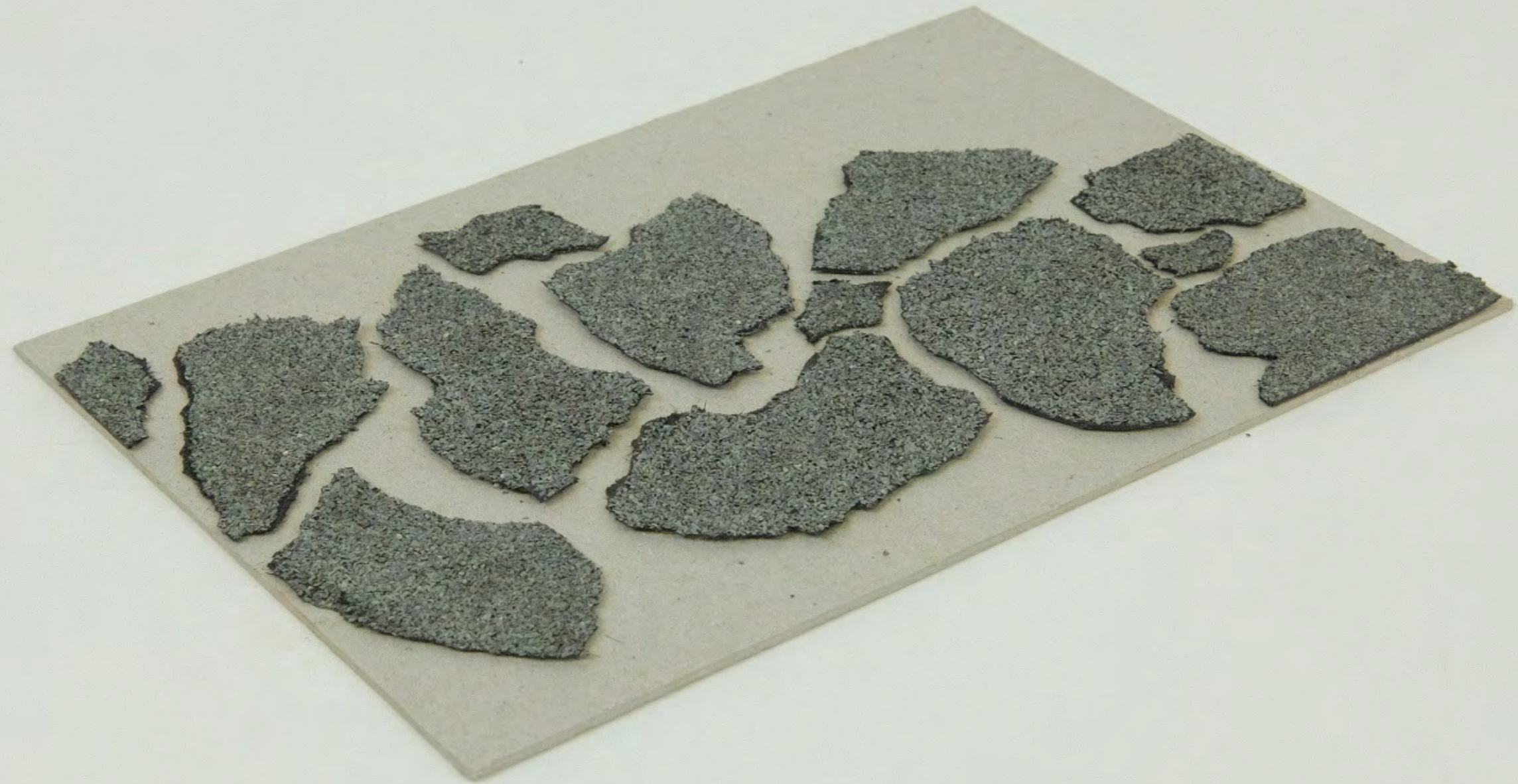
To Sprinkle

To Cut

To Fill

To Break up

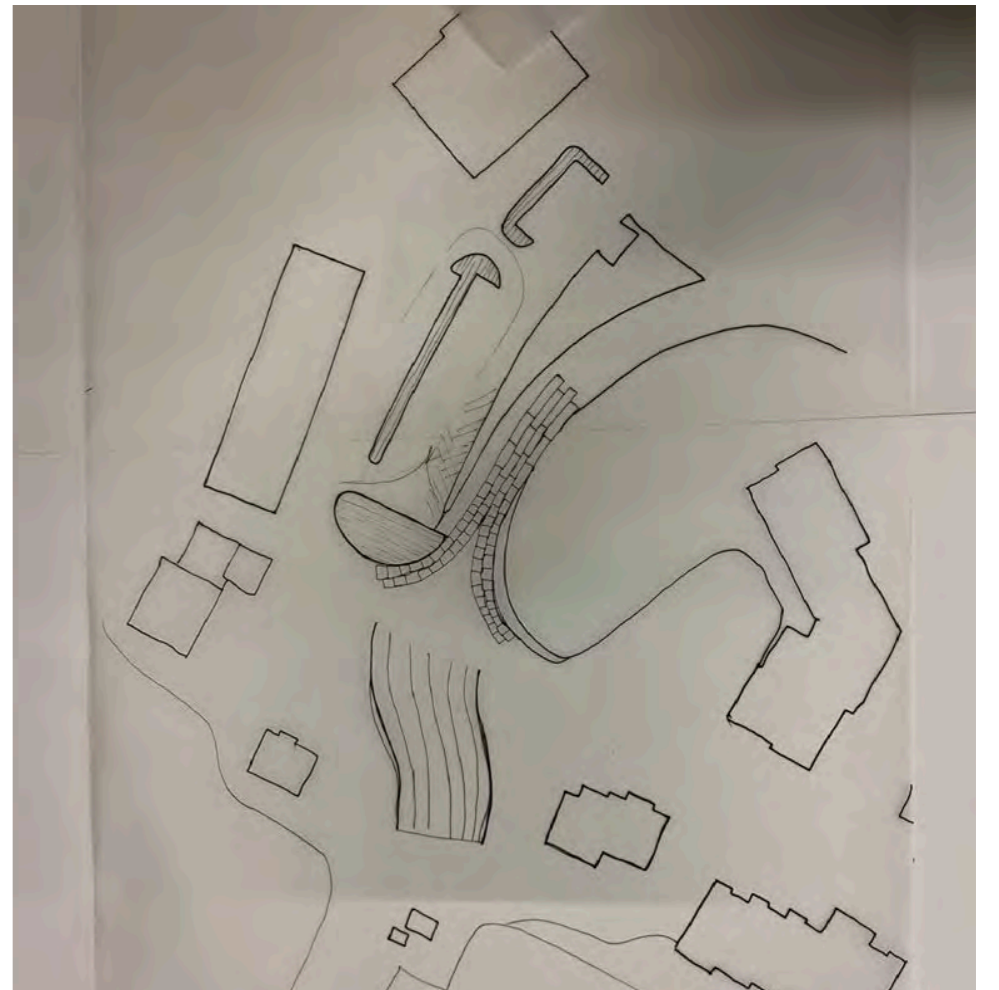
To Tear

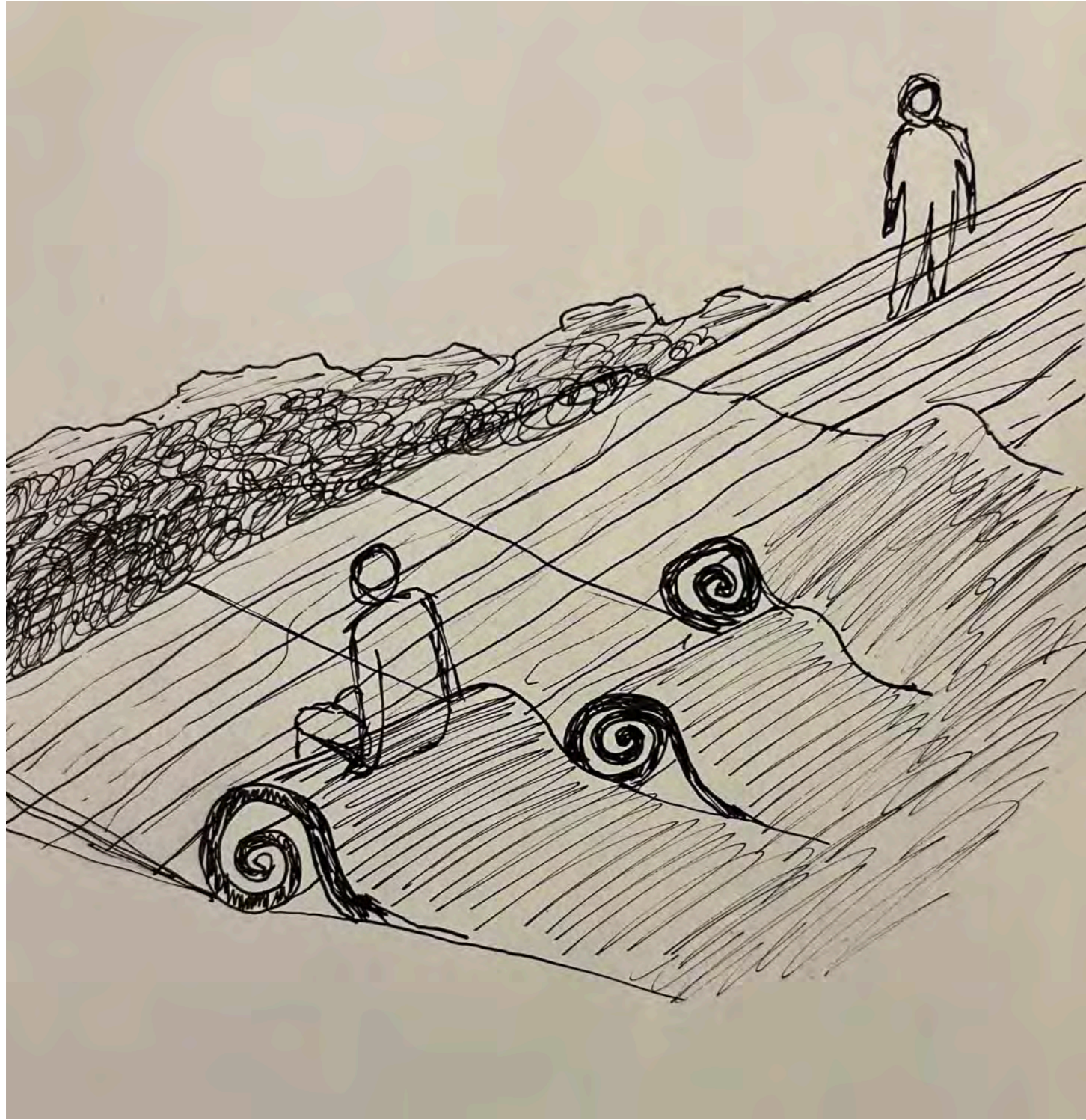
To Polish

To Patch

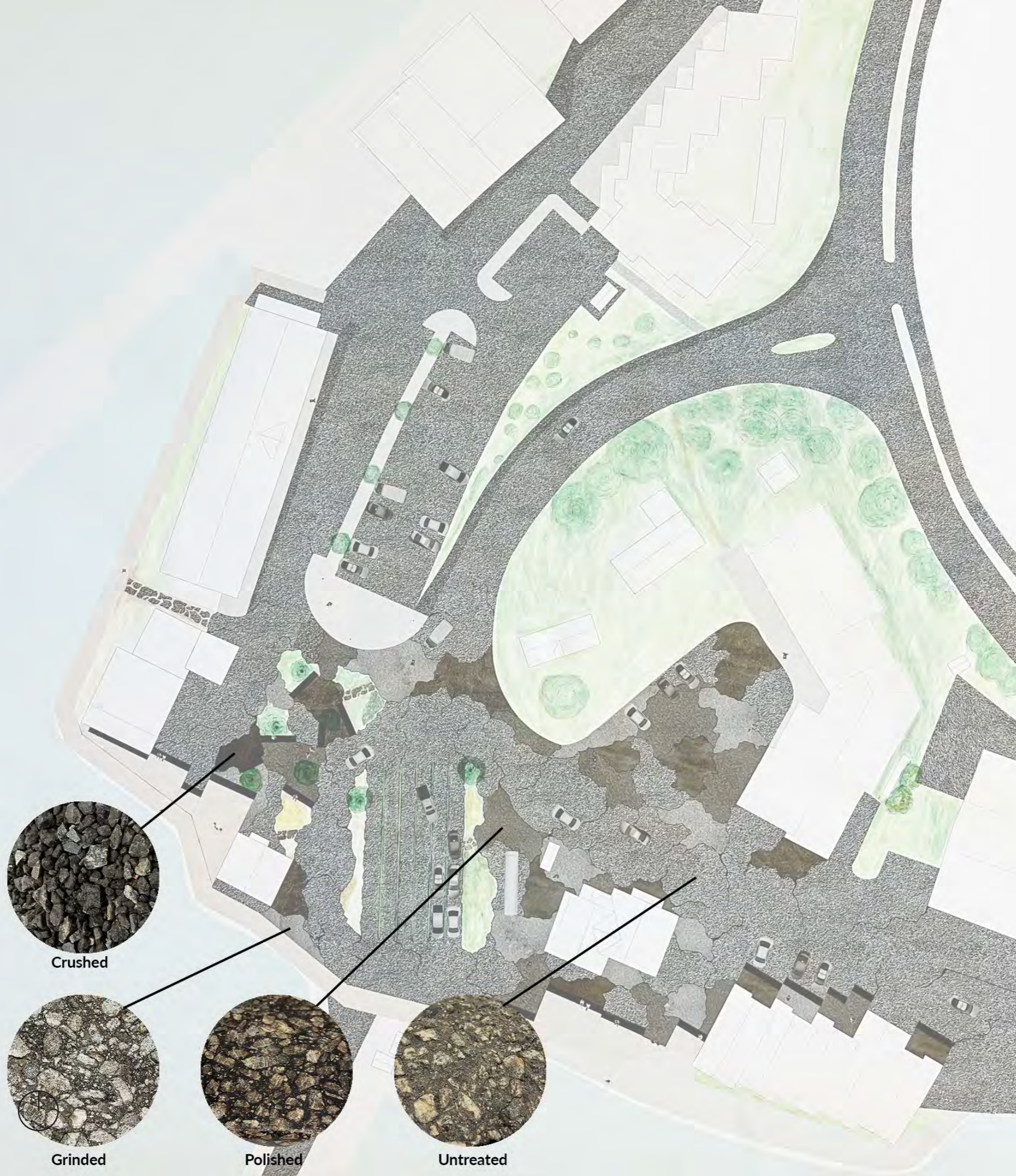

Crushed

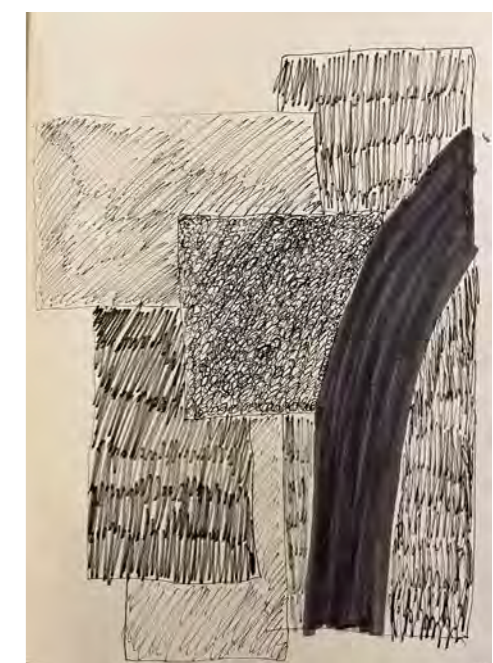
Grinded

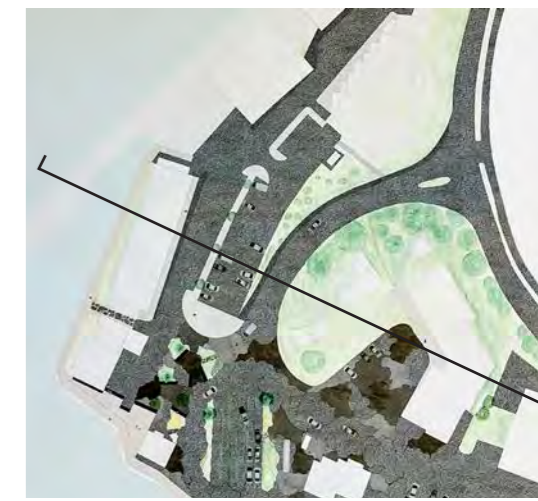

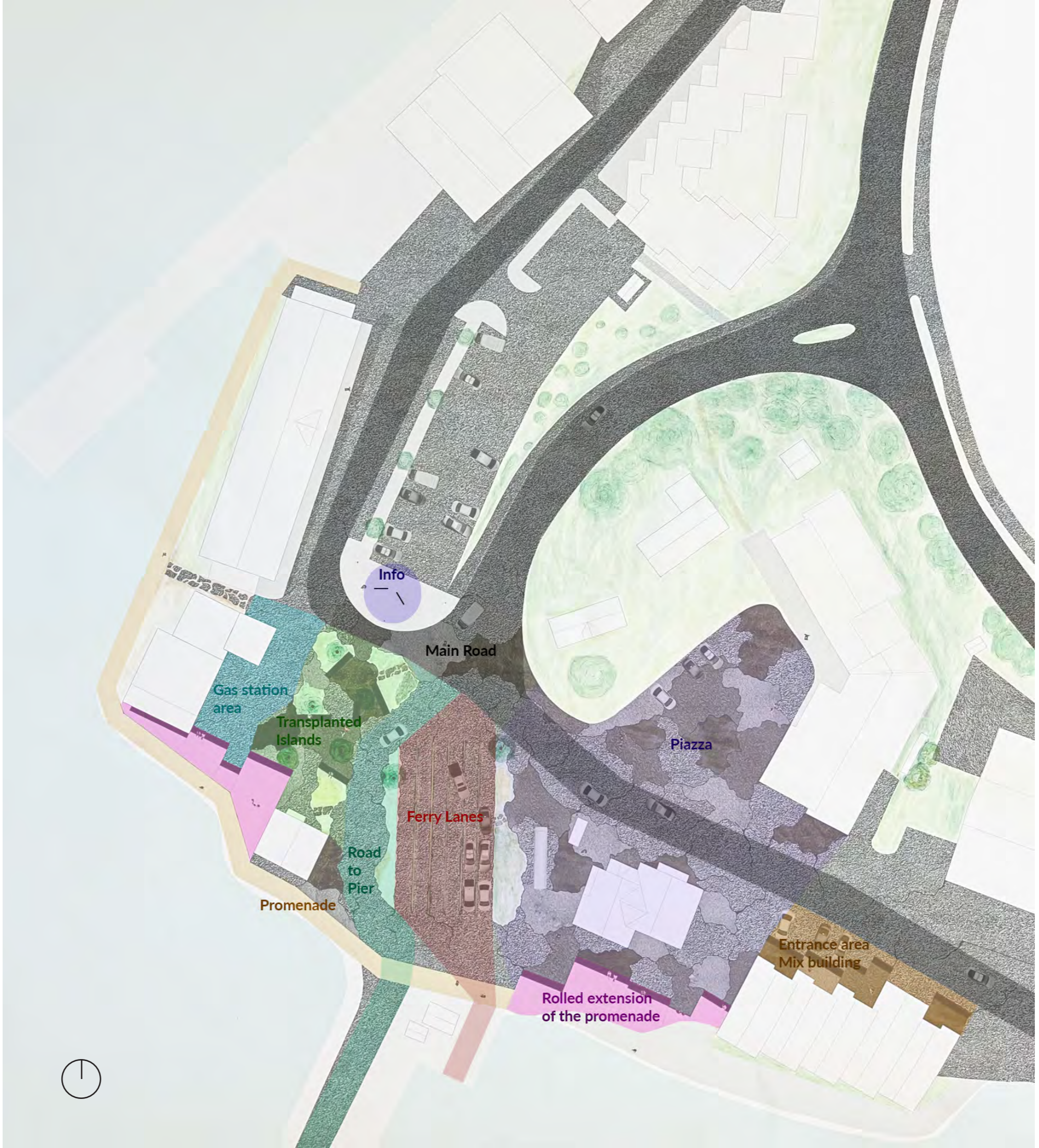
Polished

Untreated

Info

Main Road

Gas station area

Transplanted Islands

Piazza

Ferry Lanes

Road to Pier

Promenade

Entrance area
Mix building

Roled extension
of the promenade

Woolly cotoneaster
Cotoneaster tomentosus

Redcurrant
Ribes rubrum

Common snowberry
Symphoricarpos albus

Goat willow
Salix caprea

Red clover
Trifolium pratense

Large yellow loosestrife
Lysimachia punctata

Hairy lady's mantle
Alchemilla monticola

Rose spirea
Spiraea douglasii

Curly plumeless thistle
Carduus crispus

Sneezewort
Achillea ptarmica

Curly plumeless thistle
Carduus crispus

Transplanting the Plants from the Hill

